

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613207592
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:5613207592.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibianou Ťažiarovou právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO 36 613 843, proti žalovanej: D. D., narodená XX. X. XXXX, bytom W. Y. XXX, toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou I.. I. O., zamestnankyňou Okresného súdu Piešťany, o zaplatenie 1592,78 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 136,06 eur, úrok z omeškania 28,77 eur, úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 136,063 eur od 26. 2. 2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 23. 7. 2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu vo výške 1590,78 eur, úrok z omeškania vo výške 92,62 eur, úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 1592,78 eur od 26. 2. 2013 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tak, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 12. 2012 medzi postupcom GE Money, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Na základe Zmluvy o úvere č. 333219705 zo dňa 31. 10. 2005 poskytol predchodca postupcu žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 1659,70 eur, žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky splácať v splátkach po 25,69 eur mesačne so splatnosťou splátok k 10. dňu v mesiaci. Žalovaná suma predstavuje splátky úveru splatné od 10. 8. 2010 do 10. 9. 2015, v počte 62 a celkovej výške 1592,78 eur. Splátky pôvodne splatné od 20. 2. 2013 do 10. 9. 2015 sa stali splatnými dňa 25. 2. 2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Okrem žalovanej sumy sa žalobca domáha zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 92,62 eur vyčíslené za splátky splatné od 10. 8. 2010 do 10. 2. 2013 a úrokov z omeškania od 26. 2. 2013 do zaplatenia zo žalovanej sumy.

Uznesením č. k. 8C/62/2014-69 zo dňa 22. 7. 2014 súd ustanovil žalovanej pre toto konanie opatrovníčku na ochranu jej práv v tomto konaní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 9. 7. 2013, vyjadrením opatrovníčky zo dňa 20. 8. 2014, zmluvou o splátkovom úvere č. 0333219705 zo dňa 31. 10. 2005, Obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 12. 2012, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 6. 2. 2013, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 12. 2012, oznámením Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 7. 7. 2014, s obsahom

celého spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil nasledovný skutkový stav.

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0333219705 zo dňa 31. 10. 2005 vyplýva, že právny predchodca žalobcu sa zaviazal žalovanej poskytnúť úver 50 000 Sk (1659,70 eur). Žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky formou splátok po 774 Sk (25,69 eur) vždy k 10. dňu v mesiaci, prvá splátka splatná dňa 10. 11. 2015, konečná splatnosť úveru 10. 9. 2015. Žalovaná podpisom úverovej zmluvy potvrdil, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Sadzobníkom a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Podľa ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa ustanovenia § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502, ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 503, ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, písm. b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, čely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) aj napriek tomu, že žalobca uviedol v návrhu, že zmluva obsahuje všetky znaky a náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná dňa 31. 10. 2005 uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorého sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 50 000 Sk (1659,70 eur) a žalovaná sa zaviazala úver splácať v splátkach vo výške 774 Sk (25,69 eur), prvá splátka dňa 10. 11. 2005 a posledná splátka 10. 9. 2015. Účastníci si dohodli splatenie úveru formou 120 splátok, pričom celková suma, ktorú mala žalovaná zaplatiť formou splátok je vo výške 92 880 Sk/3083,05 eur. Súd ustálil, že na predmetnú zmluvu sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, jedná sa o spotrebiteľský vzťah, ktorý bol uzavretý medzi dodávateľom (žalobcom), ktorý ako je všeobecne známe a dostupné aj z údajov v obchodnom registri, konal v rámci predmetu svojej činnosti a žalovaným ako fyzickou osobou občanom, na svoje súkromné účely. Opak preukázaný nebol. S účinnosťou od 25. 11. 2004 zaviedla novela zákona o ochrane spotrebiteľa, do jeho úpravy ustanovenie § 23a, v zmysle ktorého sa za spotrebiteľské zmluvy považujú i zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Vzhľadom na to, že účastníkom zmluvy o úvere môžu byť i spotrebiteľia v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, použijú sa v týchto prípadoch na tieto zmluvy i ustanovenia Obchodného zákonníka. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaná je v omeškaní s úhradou dlžnej sumy od 26. 2. 2013. Zároveň tvrdil, že predmetom konania sú splátky v počte 62 splatné od 10. 8. 2010 do 10. 9. 2015. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 25. 2. 2013, kedy sa stali splatné splátky od 20. 2. 2013 do 10. 9. 2015. Súd sa však nestotožnil s výškou žalovanej sumy 1592,78 eur + 92,62 eur, ktorú žalobca v tomto konaní voči žalovanej. Súd má za preukázané, že predmetná zmluva o úvere zo dňa 31. 10. 2005 neobsahuje údaj o výške RPMN, pričom táto skutočnosť s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 281/2001 Z. z. spôsobuje, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 49 000 Sk (50 000 Sk - 1000 Sk poplatok za poskytnutie úveru) a pri dodržaní rozloženia splátok by žalovaná sumu 49 000 Sk splácala 63,30 splátok t. j. od 10. 11. 2005 do 10. 1. 2011. Pričom bol splatný dňom 10. 1. 2011 a teda vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 21. 2. 2013 bolo nedôvodné a neúčinné. S ohľadom na uvedené nebolo potrebné Žalobca v konaní neuviedol či a v akej výške žalovaná uhradila úver a uvedené nepreukázala ani ustanovená opatrovníčka. Súd ustálil, že žalovaná neuhradila žiadnu sumu úveru a teda mala zaplatiť sumu 1626,50 eur a to splátkami po 25,69 eur, úver sa stal splatný dňa 10. 1. 2011.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení ku dňu rozhodovania orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie

nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že uplatnená pohľadávka bola splatná nie dňa 21. 2. 2013 tak ako to tvrdí žalobca ale dňa 10. 1. 2011, keď uvedené vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia. Súd má za to, že je dôvodná námietka premlčania v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. a teda, že splátky splatné do 10. 7. 2010 sú premlčané, keď návrh bol podaný na súd dňa 23. 7. 2013. Súd považoval návrh za dôvodný v sume 4108 Sk/136,36 eur (3870 Sk vyčíslená ako 5 x 774 Sk t. j. splátky splatné od 10. 8. 2010 do 10. 12. 2010 + 238 Sk splátka splatná 10. 1. 2011). Nakoľko súd z úradnej povinnosti vznesenú námietku premlčania považoval čiastočne za dôvodnú zamietol návrh v časti sumy 1456,42 eur, keď v tejto časti je požiadavka žalobcu premlčaná.

Podľa ustanovenia § 517, ods. 1, prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej ako dlžníka popri plnení, úroky z omeškania z vyššie uvedenej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, a nie je tu žalovaná podľa tohto zákona povinná platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania stanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého je výška úroku z omeškania výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením % ročne zo sumy peňažného dlhu. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 28,77 eur vyčíslené ako úroky z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 25,69 eur od 11. 8. 2010 do 25. 2. 2013 vo výške 5,87 eur, zo sumy 25,69 eur od 11. 9. 2010 do 25. 2. 2013 vo výške 5,67 eur, zo sumy 25,69 eur od 11. 10. 2010 do 25. 2. 2013 vo výške 5,48 eur, zo sumy 25,69 eur od 11. 11. 2010 do 25. 2. 2013 vo výške 5,29 eur, zo sumy 25,69 eur od 11. 12. 2010 do 25. 2. 2013 vo výške 5,10 eur, zo sumy 7,90 eur od 11. 1. 2011 do 25. 2. 2013 vo výške 1,36 eur. A vo zvyšnej časti žalobcom vyčíslený úrok z omeškania vo výške 63,85 eur ako rozdiel sumy 92,62 eur a sumy 28,77 eur súd návrh ako nedôvodný zamietol. Súd sa stotožnil s dňom vzniku omeškania 11. 8. 2010, 11. 9. 2010, 11. 10. 2010, 11. 11. 2010, 11. 12. 2010, 11. 1. 2011, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s jednotlivými splátkami. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 136,36 eur od 26. 2. 2013 do zaplatenia, keď súd bol viazaný návrhom a preto priznal úrok z omeškania od požadovaného dňa. Výšku úroku z omeškania mal súd preukázanú, keď základná úroková sadzba ECB ku dňu omeškania žalovanej od

11. 8. 2010 do 11. 1. 2011 bola vo výške 0,75 % zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk., t. j. 0,75 % + 8 bodov spolu výška 8,75 % ročne. Vo zvyšnej časti požadovaného úroku z omeškania 1456,42 eur súd návrh ako nedôvodný zamietol, keď zamietol návrh aj v časti žalovanej sumy 1456,42 eur. Na základe zisteného skutkového stavu a vyššie uvedených zákonných ustanovení rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalovaná bola v konaní úspešná 80 % (úspešná 90 % a neúspešná 10 %), avšak náhradu trov konania si neuplatnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.